

การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น*

A Study of Virtue and Morality of Students Faculty of Business Administration at Thai-Nichi Institute of Technology

จิรภา คำทา (Jirapa Khamta)**

สมบัติ วรินทรนุวัต (Sombat Warintornnuwat)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และ 2) เปรียบเทียบคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ หลักสูตรที่กำลังศึกษา ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีระดับคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความเมตตา ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทนอดกลั้น ด้านความมีวินัย และด้านความเสียสละ ส่วนด้านความซื่อสัตย์ และด้านความกตัญญูตเวทีนั้นนักศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน นักศึกษาที่มีสถานภาพของครอบครัวต่างกัน และนักศึกษามีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมและรายด้านในแต่ละด้านแตกต่างกัน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความมีวินัยไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกัน และนักศึกษาระดับการศึกษา

* บทความนี้เขียนจากรายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

This article is derived from research on A Study of Virtue and Morality of Students Faculty of Business Administration at Thai-Nichi Institute of Technology

** อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

Lecturer, Faculty of Business Administration, Thai-Nichi Institute of Technology. E-mail: pa5949@gmail.com

*** อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

Lecturer, Faculty of Business Administration, Thai-Nichi Institute of Technology. E-mail: sombat@tni.ac.th

ของผู้ปกครองต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเมตตา แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในสถาบันอุดมศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณธรรมและจริยธรรมแก่นักศึกษา

คำสำคัญ: คุณธรรม, จริยธรรม, ระดับปริญญาตรี

Abstract

The objectives of this research are 1) to study morality and ethic level of students of Faculty of Business Administration, Thai-Nichi Institute of Technology and 2) to compare morality and ethic level of different groups of student in the Faculty of Business Administration at Thai-Nichi Institute of Technology in terms of both overall and individual aspect of variables namely, sex, course attending, year of education, family status, parent's education level and parent monthly income. The sampling are 316 second semester undergraduate students from Faculty of Business Administration of Thai-Nichi Institute of Technology. Questionnaire was used to collect data and statistical techniques such as frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test and ANOVA were employed.

The findings are that students have high overall moral and ethical level. When considering each aspect, students have high morality and ethic level in mercy, responsibility, tolerance, discipline and sacrifice in descending order in term of arithmetic mean, while honesty and gratefulness are at the highest level. When comparing each aspect of student's morality and ethic, there is no different in overall and individual morality and ethic level of students in term of sex, family status and parent's income. Students in attending in different course have different overall and individual morality and ethic level. Students in different year of school also have different overall and individual morality and ethic level. When considering each aspect, the research found no different in discipline, while the others are differ. Students with different parent's education level have same overall morality and ethic level. When considering at individual aspects, mercy level is differ, however there is no different on the others aspects. The founding of this research will be useful to administrators, educators and personnel in higher education institutions as a guidelines to promote morality and ethics of students.

Keyword: Moral, Ethic, Undergraduate

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน นิสิต นักศึกษา จำนวนมากที่จะเติบโตขึ้นไปเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคต ยังมีพฤติกรรม ภาพลักษณ์ต่างๆ ที่มีปัญหาในหลายๆ ด้าน โดยปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดคุณธรรมและจริยธรรม นอกเหนือจากความรู้ในวิชาการ การสร้างจิตสำนึกคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งจะช่วยให้สังคมโดยรวมมีความเข้มแข็ง และส่งผลต่อเศรษฐกิจที่ดีขึ้น รวมทั้งยังเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้มีความอยู่ดีมีสุข รู้จักความพอประมาณอย่างมีเหตุผล (เศรษฐกิจพอเพียง) และมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี โดยควบคู่ไปกับการพัฒนาที่มุ่งสู่คุณภาพในทุกด้าน โดยเฉพาะการเสริมสร้างคนไทยในอนาคต ให้มีความรู้ มีภูมิปัญญารู้เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆ ของโลก เข้าใจเหตุและผลในสิ่งที่เกิดขึ้น รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่ปรากฏ การสร้างคุณค่าที่ดีในสังคมบนผืนแผ่นดินไทย การอนุรักษ์วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของความเป็นไทยมีสังคมโดยรวมที่มีคุณภาพ ประกอบด้วยความสมดุล ความพอดี ซึ่งสามารถสร้างคนให้เป็นคนดี คนเก่ง พร้อมด้วย คุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกพึ่งตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการจัดการศึกษาสิ่งเอื้อประโยชน์ เพื่อการเรียนรู้คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา เพื่อการพัฒนาคนในระยะยาว อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศต่อไป

การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาเพื่อการวิจัยและใช้ในการพัฒนาเยาวชน นิสิต นักศึกษาไทยให้ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญมาก และจะต้องปลูกฝังให้กับนักศึกษาที่จะเติบโตขึ้นเป็นกำลังสำคัญในสังคม เพราะถ้าคนในสังคมเป็นคนดีแล้ว สังคมก็จะมีความสุข แต่ถ้าคนในสังคมไม่ดี ก็จะมีปัญหา เดือดร้อน มีการเอาเปรียบ การแก่งแย่งแข่งขันในสิ่งที่ผิดคุณธรรมและจริยธรรม โดยที่กฎหมายอาจจะไม่ได้บังคับ หรือมีบทลงโทษ นอกจากนี้ นักศึกษาที่ได้รับอิทธิพลต่างชาติและการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการผลิตและการดำรงชีวิต และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน ทำให้นักศึกษาที่ต่างเพศกัน นักศึกษาที่เรียนต่างหลักสูตรกัน และมีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวต่างกัน อาจจะมีความคิดเห็นในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมที่แตกต่างกัน คุณธรรม จริยธรรม มีความหมายรวมถึงศีลธรรม โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีปัญหาหลายอย่างทางสังคม ซึ่งมีต้นเหตุมาจากคนในชาติยังขาดการศึกษาที่ดี และบกพร่องทางคุณธรรม จริยธรรม ทำให้คนจำนวนมากไม่มีเหตุผล ขาดระเบียบวินัย ขาดความรักสามัคคีและมีการเบียดเบียน ทุจริต คอรัปชั่นอยู่มาก แม้จะมีการกระตุ้นเตือนอยู่ตลอดเวลา แต่คนก็ไม่มีการตระหนักเท่าที่ควร นอกจากนั้นคุณธรรม จริยธรรมเป็นเรื่องของนามธรรมที่แก้ไขและพัฒนาได้ยาก ต้องใช้เวลาและกระทำอย่างต่อเนื่อง จึงต้องอาศัยบทบาทของทางการศึกษา ในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของคนในชาติ ในการปฏิรูปการศึกษาจึงเน้นเรื่องคุณธรรมจริยธรรมและนำลงสู่การปฏิบัติ โดยในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาให้เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สถาบันการศึกษาในฐานะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคน จำเป็นต้องให้การศึกษารอบด้าน ทั้งพัฒนาความเป็นคน (Manhood) พัฒนากำลังคน (Man power) นอกจากนั้น ยังต้องพัฒนาศักยภาพของ คน (Man potential) เพื่อเสริมสร้างความสามารถที่สู่ความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อผลิตคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการ

จากสภาพปัญหาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เพื่อการเริ่มต้นของเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาและเป็นโครงการวิจัยที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา คุณธรรม จริยธรรมจึงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไปอย่างมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ หลักสูตรที่กำลังศึกษา ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

สมมติฐานในการวิจัย

1. ระดับคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษายู่ในระดับมาก
2. ตัวแปร เพศ หลักสูตรที่กำลังศึกษา ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ทุกตัวแปรมีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง คุณลักษณะที่พึงงามและถูกต้องที่มีอยู่ในจิตใจของนักศึกษา อันส่งผลให้นักศึกษายึดถือและปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีงามที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเมตตา ความอดทนอดกลั้น ความเสียสละ และความกตัญญูตเวที
2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-ชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีจริยศาสตร์ของ อริสโตเติล (Aristotle) มองว่าคุณธรรมจริยธรรมทำให้มนุษย์มองเห็นแต่สิ่งที่มีคุณค่าเป็นลักษณะคุณธรรมเชิง พุทธิปัญญา ซึ่งเกิดจากการเรียนการสอน การได้รับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่เกิดจากพฤติกรรมที่อยู่ใน ธรรมชาติของมนุษย์ ต้องอาศัยการอยู่ร่วมกัน ประพฤติปฏิบัติอย่างถูกต้องร่วมกัน หลักทฤษฎีทางจริยธรรมสามารถ นำมาปรับใช้กับการบริหารการศึกษาได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะหลักการว่าด้วยความดี ความสุขและทางสายกลาง การนำมาใช้เพื่อปลูกฝังให้ นักเรียน ครู อาจารย์ ผู้ได้บังคับบัญชาให้ฝึกฝนในความดีก็จะทำให้สังคมมีความสุข และทฤษฎีแบบแผนของ รอสส์ (Ross) กล่าวว่า แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับหน้าที่เป็นหลักสำคัญที่ต้องพิจารณาก่อน โดยกำหนดให้หน้าที่เป็นเงื่อนไขซึ่งผูกพันกับข้อเท็จจริง ถือว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ความซื่อสัตย์ การซื่อสัตย์ ความกตัญญู ความยุติธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องมีการจัดลำดับความสำคัญและตรวจสอบการ

กระทำว่าตกอยู่ในรายการใด ดังนั้นการได้ประโยชน์จากการกระทำ การพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมการมีเจตนาที่จะไม่ทำร้ายผู้อื่น ความมีเมตตา กรุณา และความพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้อื่นได้รับความทุกข์เป็นสิ่งที่ต้องกระทำ (จำเรณูรัตน์ เจือจันทร์, 2548) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานวิจัยของ อรพินท์ สันติชัยอนันต์ ได้ศึกษาคุณธรรมและจริยธรรม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความใฝ่รู้ ความมีวินัยและรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทนอดกลั้น ความประหยัด และความกตัญญูทศเวที พบว่านิสิตนักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำ มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมสูงกว่านิสิต นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง สุดท้ายเป็นงานวิจัยของ พระบำรุง ปญญาพล (โพธิ์ศรี) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามเขตบางกอกใหญ่กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านความเมตตานักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามมีลักษณะเด่นในด้านการเป็นผู้มีความเห็นอกเห็นใจมีความสงสารเมื่อเห็นเพื่อนประสบกับความทุกข์ยากและพร้อมที่จะให้อภัยเสมอเมื่อเพื่อนทำอะไรที่ไม่ดีต่อตน ด้านความซื่อสัตย์นักศึกษามีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนที่ตนคบหาด้วยความจริงใจและเข้าเรียนสม่ำเสมอถือว่าเป็นความซื่อสัตย์ต่อตนเองที่สำคัญ ด้านความมีวินัยนักศึกษามีวินัยระเบียบวินัยสูงไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติตามกฎระเบียบของวิทยาลัยการไม่คุยโทรศัพท์หรือแอบหลับในขณะที่อาจารย์กำลังสอน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงการศึกษาค้นคว้าคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่กล่าวไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,591 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่าง (sample size) โดยเปิดตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 316 คน เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งประเภท (stratified random sampling) ตามหลักสูตร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย คำถามแบบตรวจสอบรายการ (check lists) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ประกอบด้วย เพศ หลักสูตรที่กำลังศึกษา ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม สถานภาพของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านความมีวินัย จำนวน 7 ข้อ ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 7 ข้อ ด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 7 ข้อ ด้านความเมตตา จำนวน 5 ข้อ ด้านความอดทนอดกลั้น จำนวน 6 ข้อ ด้านความเสียสละ

จำนวน 7 ข้อ และด้านความถูกต้องทุกเวที จำนวน 8 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) คะแนนจัดอันดับ 5 ระดับ ของไลเคิร์ต (Likert's rating scale)

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามวิธีของไลเคิร์ต โดยศึกษาแบบสอบถามเรื่องการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (อรพินทร์ สันติชัยอนันต์, 2549) และศึกษาแบบสอบถามเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร (พระบำรุงปัญญาพล, 2554) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม) โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Congruence: IOC) โดยพิจารณาค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป (สุวิมล ติรภานัน, 2543) จากผู้เชี่ยวชาญ ผลการตรวจสอบพบว่า มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.58 - 0.96 จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1. ทดลองใช้ (try out) เครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1974 : 161 ; อ้างถึงใน มันทนา วุ่นหนู, 2551) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .94 เกณฑ์ผ่านคือ 0.70 และเมื่อพิจารณารายข้อได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .93 ขึ้นไปทุกข้อ

2. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 316 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 โดยใช้สถิติค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) 2) การวิเคราะห์ระดับคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาในแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในตอนที่ 2 ใช้การวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best) และ 3) การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตาม เพศ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดยใช้การทดสอบที (t-test for Independent Samples) ส่วนหลักสูตรที่กำลังศึกษาระดับ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพของครอบครัว และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังนี้

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.35 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 31.65 จำแนกตามหลักสูตร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 33.86 รองลงมา ได้แก่ หลักสูตรการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 24.05 หลักสูตรการจัดการอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.57 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 10.76 หลักสูตรการจัดการทรัพยากรมนุษย์แบบญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 9.18 และหลักสูตรบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 1.58 ตามลำดับ จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษา กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 28.80 ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 28.80 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 24.05 และชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 18.35 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากที่สุดอยู่ในช่วง 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 36.71 สถานภาพของครอบครัวส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 70.89 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 40.82 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.18 และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.62

2. การศึกษาระดับคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ปรากฏผลดังนี้ นักศึกษามีระดับคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีระดับคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัธยเลขคณิตจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านความเมตตา ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทนอดกลั้น ด้านความมีวินัย และด้านความเสียสละ ส่วน ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความกตัญญูตเวทีที่นักศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่ามัธยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นโดยรวมและเป็นรายด้าน

คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความมีวินัย	4.06	0.49	มาก
2. ด้านความรับผิดชอบ	4.11	0.49	มาก
3. ด้านความซื่อสัตย์	4.57	0.42	มากที่สุด
4. ด้านความเมตตา	4.33	0.55	มาก
5. ด้านความอดทนอดกลั้น	4.09	0.53	มาก
6. ด้านความเสียสละ	3.74	0.71	มาก
7. ด้านความกตัญญูตเวที	4.50	0.52	มากที่สุด
รวม	4.20	0.39	มาก

3. การศึกษาเปรียบเทียบคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม เพศ หลักสูตรที่กำลังศึกษา ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังนี้

3.1 นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษานักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวม และรายด้านในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา	เพศชาย (n = 100)		เพศหญิง (n = 216)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความมีวินัย	4.04	0.52	4.07	0.48	0.50	0.41
2. ด้านความรับผิดชอบ	4.08	0.53	4.12	0.48	0.86	0.67
3. ด้านความซื่อสัตย์	4.61	0.42	4.55	0.42	1.09	0.68
4. ด้านความเมตตา	4.28	0.59	4.36	0.53	0.97	0.48
5. ด้านความอดทนอดกลั้น	4.21	0.51	4.04	0.54	1.99	0.42
6. ด้านความเสียสละ	3.81	0.79	3.71	0.67	1.44	0.24
7. ด้านความกตัญญูกตเวที	4.45	0.59	4.52	0.48	0.64	0.19
รวม	4.21	0.42	4.20	0.37	1.07	0.44

3.2 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเมตตา ด้านความอดทนอดกลั้น และด้านความเสียสละแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ และด้านความกตัญญูกตเวทีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามหลักสูตรที่กำลังศึกษา

คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านความมีวินัย	ระหว่างกลุ่ม	2.44	4	0.609	2.61*	0.036
	ภายในกลุ่ม	72.65	311	0.234		
	รวม	75.09	315			

2. ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2.53	4	0.632	2.62 [*]	0.035
	ภายในกลุ่ม	74.91	311	0.241		
	รวม	77.44	315			
3. ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	2.49	4	0.623	3.72 ^{**}	0.006
	ภายในกลุ่ม	52.08	311	0.167		
	รวม	54.57	315			
4. ด้านความเมตตา	ระหว่างกลุ่ม	5.49	4	1.372	4.75 ^{**}	0.001
	ภายในกลุ่ม	89.85	311	0.289		
	รวม	95.34	315			
5. ด้านความอดทนอดกลั้น	ระหว่างกลุ่ม	5.11	4	1.278	4.70 ^{**}	0.001
	ภายในกลุ่ม	84.61	311	0.272		
	รวม	89.72	315			
6. ด้านความเสียสละ	ระหว่างกลุ่ม	9.03	4	2.26	4.66 ^{**}	0.001
	ภายในกลุ่ม	150.73	311	0.49		
	รวม	159.76	315			
7. ด้านความกตัญญูทเวท	ระหว่างกลุ่ม	2.97	4	0.743	2.81 [*]	0.026
	ภายในกลุ่ม	82.34	311	0.265		
	รวม	85.31	315			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3.48	4	0.869	6.14 ^{**}	0.000
	ภายในกลุ่ม	44.02	311	0.142		
	รวม	47.50	315			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05   ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.3 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความอดทนอดกลั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเมตตา ด้านความเสียสละ และด้านความกตัญญูทเวท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความมีวินัยไม่แตกต่างกันดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านความมีวินัย	ระหว่างกลุ่ม	1.31	3	0.437	1.85	0.138
	ภายในกลุ่ม	73.77	312	0.236		
	รวม	75.08	315			
2. ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2.47	3	0.823	3.43*	0.018
	ภายในกลุ่ม	74.97	312	0.240		
	รวม	77.44	315			
3. ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	1.99	3	0.666	0.95**	0.009
	ภายในกลุ่ม	52.57	312	0.169		
	รวม	54.56	315			
4. ด้านความเมตตา	ระหว่างกลุ่ม	3.21	3	1.069	3.62*	0.013
	ภายในกลุ่ม	92.13	312	0.295		
	รวม	95.34	315			
5. ด้านความอดทนอดกลั้น	ระหว่างกลุ่ม	4.51	3	1.504	5.51**	0.001
	ภายในกลุ่ม	85.21	312	0.273		
	รวม	89.72	315			
6. ด้านความเสียสละ	ระหว่างกลุ่ม	4.57	3	1.523	3.06*	0.028
	ภายในกลุ่ม	155.19	312	0.497		
	รวม	159.76	315			
7. ด้านความกตัญญูกตเวที	ระหว่างกลุ่ม	2.39	3	0.798	3.00*	0.031
	ภายในกลุ่ม	82.91	312	0.266		
	รวม	85.30	315			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2.33	3	0.777	5.36**	0.001
	ภายในกลุ่ม	45.17	312	0.145		
	รวม	47.50	315			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05   ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.4 นักศึกษาที่สถานภาพของครอบครัวต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว

คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านความมีวินัย	ระหว่างกลุ่ม	1.29	2	0.644	2.73	0.067
	ภายในกลุ่ม	73.79	313	0.236		
	รวม	75.08	315			
2. ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	0.01	2	0.005	0.02	0.980
	ภายในกลุ่ม	77.43	313	0.247		
	รวม	77.44	315			
3. ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	0.12	2	0.060	0.34	0.710
	ภายในกลุ่ม	54.45	313	0.174		
	รวม	54.57	315			
4. ด้านความเมตตา	ระหว่างกลุ่ม	0.41	2	0.207	0.68	0.506
	ภายในกลุ่ม	94.92	313	0.303		
	รวม	95.33	315			
5. ด้านความอดทนอดกลั้น	ระหว่างกลุ่ม	0.06	2	0.030	0.10	0.902
	ภายในกลุ่ม	89.66	313	0.286		
	รวม	89.72	315			
6. ด้านความเสียสละ	ระหว่างกลุ่ม	0.15	2	0.078	0.15	0.859
	ภายในกลุ่ม	159.61	313	0.510		
	รวม	159.76	315			
7. ด้านความกตัญญูกตเวที	ระหว่างกลุ่ม	0.39	2	0.200	0.74	0.480
	ภายในกลุ่ม	84.91	313	0.271		
	รวม	85.30	315			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	0.00	2	0.000	0.00	0.999
	ภายในกลุ่ม	47.49	313	0.152		
	รวม	47.49	315			

3.5 นักศึกษาที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเมตตา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา	ต่ำกว่า ปริญญาตรี (n = 129)		ปริญญาตรี หรือสูงกว่า (n = 187)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความมีวินัย	4.05	0.46	4.07	0.51	0.28	0.19
2. ด้านความรับผิดชอบ	4.14	0.51	4.09	0.48	0.83	0.64
3. ด้านความซื่อสัตย์	4.57	0.42	4.57	0.42	0.22	0.48
4. ด้านความเมตตา	4.40	0.50	4.29	0.58	1.71*	0.04
5. ด้านความอดทนอดกลั้น	4.10	0.53	4.09	0.54	0.13	0.78
6. ด้านความเสียสละ	3.73	0.67	3.75	0.74	0.36	0.34
7. ด้านความกตัญญูกตเวทิตี	4.51	0.54	4.50	0.51	0.20	0.50
รวม	4.21	0.39	4.19	0.39	0.41	0.62

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.6 นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านความมีวินัย	ระหว่างกลุ่ม	1.44	2	0.482	2.04	0.108
	ภายในกลุ่ม	73.64	312	0.236		
	รวม	75.08	315			
2. ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	1.10	2	0.367	1.50	0.215
	ภายในกลุ่ม	76.34	312	0.245		
	รวม	77.44	315			

3. ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	1.12	2	0.375	2.19	0.090
	ภายในกลุ่ม	53.45	312	0.171		
	รวม	54.56	315			
4. ด้านความเมตตา	ระหว่างกลุ่ม	0.33	2	0.110	0.36	0.780
	ภายในกลุ่ม	95.00	312	0.305		
	รวม	95.33	315			
5. ด้านความอดทนอดกลั้น	ระหว่างกลุ่ม	1.39	2	0.462	1.63	0.182
	ภายในกลุ่ม	88.33	312	0.283		
	รวม	89.72	315			
6. ด้านความเสียสละ	ระหว่างกลุ่ม	0.68	2	0.227	0.45	0.721
	ภายในกลุ่ม	159.08	312	0.510		
	รวม	159.76	315			
7. ด้านความกตัญญูกตเวที	ระหว่างกลุ่ม	0.74	2	0.248	0.91	0.435
	ภายในกลุ่ม	84.57	312	0.271		
	รวม	85.31	315			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	0.29	3	0.099	0.65	0.581
	ภายในกลุ่ม	47.20	312	0.151		
	รวม	47.49	315			

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น” สามารถอภิปรายผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. การศึกษาระดับคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่า นักศึกษามีระดับคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีระดับคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัธยฐานเลขคณิตจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความเมตตา ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทนอดกลั้น ด้านความมีวินัย และด้านความเสียสละ ส่วนด้านความซื่อสัตย์ และด้านความกตัญญูกตเวทีที่นักศึกษามีระดับคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปราย ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านความเมตตา ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทนอดกลั้น ด้านความมีวินัย และด้านความเสียสละ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีระดับคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาเรียนในระดับปริญญาตรีมีระบบการเรียนการสอนที่ต้องทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากกว่าในระดับมัธยมศึกษา นอกจากนี้คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่นยังมีกฎระเบียบปฏิบัติต่างๆ เช่น ระบบการเข้าชั้นเรียน zero late การส่งงานตรงเวลา การแต่งกาย เป็นต้น และนอกจากนี้ทางคณะบริหารธุรกิจยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้า

มาร่วมกิจกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เช่น การออกค่ายอาสา ซึ่งจะช่วยฝึกประสบการณ์การทำงานและการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมส่งผลให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ความเมตตา และความอดทนอดกลั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณรงค์ สิงค์สำราญ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม ด้านวินัย ความมีน้ำใจ ความซื่อสัตย์ ความขยัน ความประหยัด ความสะอาด ความสามัคคี และความรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.ณิ โอวรียาพิทักษ์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ภาคนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ระดับพฤติกรรมการคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

1.2 ด้านความซื่อสัตย์ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีระดับคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะบริหารธุรกิจได้โอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเพื่อน และอาจารย์ และคณะบริหารธุรกิจยังเน้นการฝึกตนเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งวิจัยนี้เป็นวิจัยที่ต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและอาจารย์ส่งผลให้นักศึกษาเป็นคนดีของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลวิทย์ เจียรจิตต์ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การตระหนักด้านจริยธรรมของนิสิตระดับอุดมศึกษา ภาคนักศึกษานิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักทางจริยธรรมด้านการซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ อังคะนาวัน (2553) ได้ศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค.) ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จังหวัดชลบุรี พบว่า คุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนในโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค.) จังหวัดชลบุรี ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านความกตัญญูกตเวที นักศึกษามีระดับคุณธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในสังคมไทยนักศึกษาได้รับการปลูกฝังจากครอบครัวและศาสนาในเรื่องความกตัญญูกตเวทีทำให้นักศึกษามีความกตัญญูกตเวทีต่อบุพการี ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณ

2. การศึกษาเปรียบเทียบคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมและรายด้านในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสังคมไทยได้ปลูกฝังในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมของทุกคนโดยไม่แบ่งแยกเพศ และคณะบริหารธุรกิจยังเน้นให้อาจารย์ผู้สอนสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมไปในรายวิชาโดยเน้นให้นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายอย่างความเสมอภาคกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พรณรงค์ สิงค์สำราญ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับเจตคติ ด้านวินัย ด้านความขยัน ด้านความประหยัด ด้านความสุภาพ ด้านความสามัคคี และด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความซื่อสัตย์ด้านความเมตตา ด้านความอดทนอดกลั้น และด้านความเสียสละแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในด้านความมี

วินัยด้านความรับผิดชอบและด้านความกตัญญูที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการธุรกิจมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นคุณธรรมและจริยธรรมในแต่ละหลักสูตรแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นงนุช เทศทอง (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ในสังกัดวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา เขตศึกษา 7 พบว่า การปฏิบัติคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน นักศึกษาที่เรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และคหกรรม มีคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และการมีระเบียบวินัย แตกต่างกัน

2.3 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความอดทนอดกลั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเมตตา ด้านความเสียสละ และด้านความกตัญญูที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความมีวินัยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาแต่ละระดับชั้นมีวุฒิภาวะแตกต่างกันส่งผลให้มีคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌักสุวรรณ ธนาพงษ์อนันต์ (2557) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณลักษณะด้านจริยธรรมของนิสิตวิทยาลัยการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า การเปรียบเทียบคุณธรรมและจริยธรรมจำแนกตามเพศโดยด้านความรับผิดชอบ และความขยันหมั่นเพียร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณรงค์ สิงค์สำราญ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีระดับเจตคติด้านวินัย ด้านความมีน้ำใจ และด้านความประหยัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่สถานภาพของครอบครัวต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยเป็นสังคมที่ได้รับการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมมาจากครอบครัวตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งลักษณะของครอบครัวไทยเป็นครอบครัวที่อยู่รวมกันหลายคน ได้แก่ ปู่ย่า ตายาย ญาติพี่น้องที่อาศัยอยู่บ้านเดี่ยวหรือบริเวณบ้านใกล้กันที่มีความใกล้ชิดเอื้ออาทรต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้น นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวที่ครอบครัวอยู่รวมกัน แยกกันอยู่ หรือถึงแก่กรรม ก็ตามนักศึกษาเหล่านี้ยังได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลต่างๆอย่างใกล้ชิดและได้อบรมบ่มนิสัยของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดทำให้นักศึกษาเป็นคนดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพินทร์ สันติชัยอนันต์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีสถานภาพของครอบครัวบิดามารดาอยู่รวมกัน บิดามารดาแยกกันอยู่หรืออย่างร้าง บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม และบิดาและมารดาถึงแก่กรรม มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.5 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเมตตา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ได้ผ่านการอบรมพฤติกรรมมาพอสมควรก่อนเข้าศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งทำให้นักศึกษามีเหตุผลเป็นของตนเอง ยอมรับกับสิ่งใหม่ๆ สามารถแก้ปัญหาชีวิตได้ด้วยตนเอง ดังนั้นบิดามารดาจึงมีบทบาทน้อยลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพินทร์ สันติชัยอนันต์

(2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.6 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองต่างกัน มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ในคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีสถานภาพทางครอบครัวใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญา เห็นสุข (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารขัดเกลาทางสังคมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการมีสัมมาคารวะ ด้านความเอื้อเฟื้อ ด้านความกตัญญูทศเวที ด้านการยึดบาปบุญ และด้านความซื่อสัตย์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ เพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นดำเนินการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมด้านความมีวินัยและด้านความรับผิดชอบของนักศึกษาให้มีระดับสูงขึ้น สถาบันต้องฝึกนิสัยความมีวินัยและรับผิดชอบต่อให้นักศึกษาโดยการส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้ที่สามารถรับผิดชอบชีวิตตนเอง มีเป้าหมายในการศึกษาและสามารถควบคุมตนเองให้มีความมีวินัยในการเรียนได้ และอาจารย์ควรมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นจิตสำนึกให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด และปลูกฝังเรื่องการเรียนรู้ที่จะใช้เวลาอย่างถูกต้องและเห็นคุณค่าของการตรงต่อเวลา

1.2 ด้านความอดทนอดกลั้น ด้านความเมตตา เพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นดำเนินการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมด้านความอดทนอดกลั้นของนักศึกษาให้มีระดับสูงขึ้น สถาบันควรจัดให้มีการเรียนการสอนโดยฝึกรอบด้านความอดทนเพื่อให้นักศึกษาสามารถอดทนต่อสิ่งต่างๆ ที่มากระทบได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงเรื่องความเมตตา การยอมรับในตนเองและผู้อื่น เช่น การอบรมวิปัสสนากรรมฐาน

1.3 ด้านความเสียสละ เพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นดำเนินการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมด้านความเสียสละของนักศึกษาให้มีระดับสูงขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรใช้การเรียนการสอนเป็นการกระตุ้นเพื่อให้นักศึกษาเกิดกระบวนการพัฒนาเรื่องความเสียสละต่อผู้อื่น เช่น การยกย่องสรรเสริญผู้ที่ทำความดีเรื่องความเสียสละ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาย้ำเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระดับคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาระหว่างกลุ่มหลักสูตรวิชาต่างๆ เพื่อยืนยันผลการวิจัยในครั้งนี้

2.2 ควรทำการวิจัยในเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบอื่นนอกเหนือจากแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดและครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน. (2553). “ศึกษาคูณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค.) ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชลวิทย์ เจียรจิตต์. (2552). “การตระหนักด้านจริยธรรมของนิสิต ระดับอุดมศึกษา.” งานวิจัยของอาจารย์ประจำ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณภัทรวรรณ ธนาพงษ์อนันต์. (2557). “การศึกษาคูณลักษณะด้านจริยธรรมของนิสิตวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มีนาคม 2557), 8.
- ดรุณี โอวจริยาพิทักษ์. (2557). “การศึกษาคูณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา กรณีศึกษานักศึกษาคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” งานวิจัยของอาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- นงนุช เทศทอง. (2547). “คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ปริญญา เห็นสุข. (2549). “การสื่อสารและการขัดเกลาทางสังคมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรณรงค์ สิงห์สำราญ. (2550). “เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรมและความ รับผิดชอบต่อสังคม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย นอร์ทกรุงเทพ.
- พระบำรุง ปุญาโณ. (2554). “ปัจจัยที่มีผลต่อการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มันทนา วุ่นหนู. (2551). “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดนราธิวาส.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวิมล ติรกันัน, (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ :แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพินทร์ สันติชัยอนันต์. (2549). “การศึกษาคูณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาษาต่างประเทศ

Lee J. Cronbach, Essentials of Psychological Test, 4th ed. New York: Harper & Row, (1984): 126.